

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 10.05.2002, sp. zn. Ntd 133/2002, ECLI:CZ:VSPH:2002:NTD.133.2002.1

Číslo: 7/2003

Právní věta: O stížnosti proti usnesení, kterým státní zástupce rozhodl o dalším trvání vazby (§ 73b odst. 2 tr. ř.), rozhoduje soud, jehož příslušnost vyplývá z ustanovení § 146a odst. 1 písm. a) tr. ř. Pro určení příslušnosti soudu nemá v takovém případě význam ustanovení § 26 tr. ř.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 10.05.2002

Spisová značka: Ntd 133/2002

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Příslušnost soudu, Řízení o stížnosti, Vazba

Předpisy: § 146a odst. 1 písm. a) tr. ř.

§ 26 tr. ř.

§ 73b odst. 2 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Praze rozhodl v trestní věci obviněného C. D. vedené nyní u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 11 Nt 260/02 o příslušnosti soudu tak, že k projednání a rozhodnutí věci je příslušný Krajský soud v Hradci Králové.

Z odůvodnění:

Usnesením státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové ze dne 3. 4. 2002 sp. zn. 1 KZv 58/2001 bylo podle § 71 odst. 3 tr. ř. rozhodnuto, že obviněný C. D. se nadále ponechává ve vazbě z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) tr. ř. Proti tomuto usnesení podal obviněný stížnost, která byla v souladu s připojeným poučením předložena k rozhodnutí Krajskému soudu v Hradci Králové.

Krajský soud však usnesením ze dne 23. 4. 2002 sp. zn. 11 Nt 260/2002 podle § 188 odst. 1 písm. a) tr. ř. per analogiam rozhodl o předložení věci Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o příslušnosti soudu.

V odůvodnění usnesení uvedl, že podle jeho názoru je soudem příslušným rozhodnout o stížnosti krajského státního zástupce Okresní soud v Hradci Králové. Toto stanovisko opřel krajský soud o

ustanovení § 26 odst. 1 a § 146a odst. 1 písm. a) tr. ř., které je podle jeho stanoviska nutno interpretovat shodně. Poukázal v této souvislosti i na § 72 odst. 1 tr. ř., podle kterého o stížnosti proti rozhodnutí, kterým státní zástupce rozhodl o dalším trvání vazby, rozhoduje soudce. Odvolával se rovněž na shodné rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci, které bylo publikováno v časopise Právní rozhledy č. 4/2002, s nímž se ztotožňuje.

Vrchní soud v Praze přezkoumal předložený spisový materiál a dospěl poté k následujícím závěrům:

Podle § 146a odst. 1 písm. a) tr. ř. „o stížnosti proti rozhodnutí, kterým státní zástupce rozhodl o dalším trvání vazby (§ 73b odst. 2 tr. ř.), rozhoduje ... soud, v jehož obvodu je činný státní zástupce, který napadené rozhodnutí vydal.“

Podle § 26 tr. řádu k provádění úkonů v přípravném řízení je příslušný okresní soud, v jehož obvodě je činný státní zástupce, který podal příslušný návrh (vrchní soud zde výslovně upozorňuje na odlišné znění obou ustanovení).

Interpretace jejich vzájemného vztahu působila v minulosti v rozhodovací praxi soudů určité problémy, které odpadly po publikaci rozhodnutí č. 14/1995 Sb. rozh. tr. Podle něj je ustanovení § 146a tr. ř. speciálním ve vztahu k ustanovení § 26 tr. ř., takže ve zde vyjmenovaných případech nerozhoduje výhradně okresní soud, nýbrž vždy ten soud, jehož obvod působnosti je totožný s obvodem působnosti státního zástupce, o jehož rozhodnutí jde. Stěžejním argumentem zmíněného právního názoru je odlišný charakter obou typů rozhodnutí, když v případech rozhodování podle § 26 tr. ř. jde o rozhodnutí prvoinstanční, proti kterému je přípustná stížnost, zatímco v případě rozhodování podle § 146a tr. ř. jde o rozhodování druhoinstanční a stížnost proti němu tudíž přípustná není.

Proto o případné stížnosti proti usnesení krajského státního zástupce je podle § 146a tr. ř. příslušný rozhodnout odpovídající krajský soud.

Po publikaci uvedeného rozhodnutí se rozhodovací praxe v tomto ohledu zcela sjednotila. Novela trestního řádu zákonem č. 265/2001 Sb. novelizovala ustanovením § 146a odst. 1 tr. ř. potud, že mezi zde vyjmenované případy zařadila další tři, mezi nimi nově pod písm. a) citovaného ustanovení i rozhodování o dalším trvání vazby podle § 73b odst. 2 tr. ř. Podle názoru Vrchního soudu v Praze tato změna však sama o sobě, ale ani s přihlédnutím k dalším změnám trestního řádu provedeným zmíněnou novelou, neodůvodňuje odchylné stanovisko k uvedenému problému, než jak je vyjádřeno v již zmíněném č. 14/1995 Sb. rozh. tr.

Nelze ho pak podle názoru Vrchního soudu v Praze dovozovat ani z výrazu „soudce“ v novelizovaném ustanovení § 72 odst. 1 tr. ř., i když je třeba připustit, že může působit zavádějícím dojmem. Tato skutečnost však nemůže sama o sobě zvrátit zásadní argumentaci vycházející z charakteru zmíněného rozhodnutí, jak je rozvedena shora, jakož i z rozdílné terminologie ustanovení § 146a („soud“) a § 26 („okresní soud“) tr. ř. To považuje Vrchní soud v Praze při řešení naznačeného výkladového sporu za primární a rozhodné. Nesdílí tedy právní názor zastávaný Krajským soudem v Hradci Králové (resp. Vrchním soudem v Olomouci), neboť to podle jeho názoru preferuje izolovaný jazykový výklad na úkor komplexnějšího výkladu logického.*)

Bylo proto rozhodnuto, že příslušným k rozhodnutí o stížnosti proti usnesení krajského státního zástupce v Hradci Králové je Krajský soud v Hradci Králové.

*) Poznámka redakce: Novelou trestního řádu č. 200/2002 Sb. došlo s účinností od 24. 5. 2002 v ustanovení § 72 odst. 1, věta druhá, tr. ř. k nahrazení slova „soudce“ slovem „soud“.